

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

navrhovatelky: **A. T.**, narozená X,
bytem X,
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Miroslavem Silovským,
sídlem Karlova 211/5, Plzeň,
proti
odpůrci: **Horšovský Týn**,
sídlem náměstí Republiky 52, Horšovský Týn,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 6 územního plánu města Horšovský Týn vydané usnesením zastupitelstva odpůrce ze dne 23. 9. 2024, která nabyla účinnosti dne 1. 11. 2024,

takto:

- I. Návrh se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Navrhovatelka je vlastníkem pozemku parc. č. Xa v k. ú. X. Podle ní tento pozemek *bezprostředně sousedí s plochami dotčenými napadenou změnou územního plánu.*
2. Podle navrhovatelky zastupitelstvo usnesením č. 24/2022 schválilo „Záměr B“ – návrh na změnu využití jejího pozemku. Toto usnesení nebylo nikdy zrušeno. Přesto zpracovatelka změny územního plánu vyřadila Záměr B z návrhu bez rozhodnutí zastupitelstva, bez předložení dotčeným orgánům a bez řádného odůvodnění. Postup při pořizování změny územního plánu tedy odporuje vůli zastupitelstva. Zpracovatelka vyřadila Záměr B na základě subjektivních úvah, bez odborné posouzení dotčenými orgány. Navrhovatelka přitom mohla legitimně očekávat odborné posouzení záměru. Uvedeným postupem podle navrhovatelky došlo k porušení zákonnosti (neplnění pokynů zastupitelstva), nepřezkoumatelnosti netransparentnosti (absence dokumentovaného důvodu vyřazení záměru), zásahu do vlastnického práva (omezení možnosti využití pozemku) a porušení principu rovnosti (selektivní přístup k jednotlivým záměrům) a libovůli při výkonu veřejné moci.

Absence změny regulace a zjevná absence zásahu do práv

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

3. Po předběžném posouzení věci dospěl soud k závěru, že návrh nelze projednat. Navrhovatelce totiž ve světle stávající judikatury chybí aktivní procesní legitimace k jeho podání.
4. Podle § 101a odst. 1 věty první s. ř. s. je oprávněn podat návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem. K podání návrhu je tedy oprávněna pouze osoba, která uvede dostatečně plausibilní tvrzení o vazbě mezi regulovaným územím a jeho právní sférou. Zároveň musí smysluplně tvrdit i to, že napadené opatření obecné povahy je ze své podstaty vůbec způsobilé do jeho právní sféry zasáhnout (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 1 Ao 1/2009-120 ze dne 21. 7. 2009, č. 1910/2009 Sb. NSS).
5. Již ze samotných tvrzení navrhovatelky je zřejmé, že napadená změna územního plánu nijak nereguluje plochu s pozemkem ve vlastnictví navrhovatelky (ač ji údajně regulovat měla). Ve vztahu k tomuto pozemku nebyl územní plán jakkoliv změněn. Na právním postavení navrhovatelky se tak přijetím a následnou účinností změny územního plánu nic nezměnilo: její pozemek původně byl a stále je řazen do plochy zemědělské – orná půda.
6. Navrhovatelka se tedy cítí být *dotčena nikoliv napadenou změnou územního plánu tak, jak předpokládá text právní úpravy* řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a s. ř. s., ale tím, že nebylo vydáno opatření obecné povahy konkrétního obsahu. Takto tvrzené zkrácení na právech však nemohla způsobit samotná změna územního plánu, ale skutečnost, že napadené opatření obecné povahy nebylo vydáno v navrhovatelkou žádané podobě.
7. Judikatura správních soudů setrvale zastává stanovisko, že nárok na změnu způsobu využití pozemku v rámci územního plánování nelze dovodit: vlastník pozemku se nemůže domáhat toho, aby jeho pozemky byly zahrnuty do jím požadované plochy využití, či aby se jich daná změna (zde napadené opatření) dotýkala způsobem, jaký on požaduje.
8. Z tohoto pohledu by navrhovatelka mohla napadnou změnu územního plánu, *pokud by nově regulovala plochu, do které spadá její pozemek*, anebo *pokud by byl nově přijat celý územní plán pro celé území obce* (a tedy i ve vztahu k pozemku navrhovatelky). Nic z toho se však nestalo. Za toho stavu je třeba návrh odmítnout, protože již ze samotných tvrzení v návrhu na zahájení řízení plyne, že napadenou změnou územního plánu nedošlo ke změně ve veřejnoprávním postavení navrhovatelky (srov. obdobnou procesní situaci v rozsudku NSS č. j. 1 As 52/2023-62 ze dne 11. 7. 2023).
9. Nároky mezi navrhovatelkou a obcí vzniklé *v důsledku investice* do přípravy Záměru B mají svůj původ v soukromém právu, musí tedy být vyřešeny v civilním soudnictví.
10. Soud nepřehlédl, že navrhovatelka tvrdila nezákonnost prakticky celé změny územního plánu z důvodů objektivních vad procesu jejího přijímání. To na posouzení věci nic nemění (srov. usnesení KS v Praze č. j. 43 A 23/2023-12 ze dne 4. 4. 2023). Vady přijímání opatření obecné povahy by totiž soud mohl přezkoumat až v rámci věcného posouzení návrhu, tj. jen tehdy, má-li navrhovatel aktivní procesní legitimaci. Soudní řád správní nesvěřuje návrh na zrušení opatření obecné povahy každé osobě, byť by mohla mít na jeho využití zájem, ale toliko tomu, komu náleží subjektivní hmotná práva, která jsou opatřením obecné povahy zasažena. Zde ovšem taková práva nejsou, protože *plocha s pozemkem navrhovatelky není regulována nyní napadenou změnou územního plánu. Je regulována jinou, dřívější částí územního plánu.*

11. Jiný náhled by bylo možné zaujmout pouze za celkové změny stávající judikatury správních soudů, spočívající v tom, že předmětem řízení by nebylo *samotné změnové opatření obecné povahy*, ale původní územní plán *ve znění jeho změn*. Tím by se přezkum opatření obecné povahy přiblížil přezkumu novelizovaných právních předpisů [z mnohých srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 35/23 ze dne 3. 4. 2024 (111/2024 Sb.), odst. 40–42]. Taková změna by v případě navrhovatelky narážela na lhůtu podle § 101b odst. 1 s. ř. s. Tato lhůta totiž není zachována ve vztahu k dřívějším opatřením obecné povahy, kterým byl pozemek navrhovatelky zařazen do zemědělské plochy.

Závěr

12. Z výše popsaných důvodů soud návrh odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť navrhovatelka nebyla k jeho podání aktivně procesně legitimována. Nebylo proto ani potřeba zkoumat další podmínky řízení a posuzovat důvodnost jednotlivých návrhových bodů.
13. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byli-li návrh odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 10. prosince 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu